

पञ्चसमितिगुण्णित्वाहः प्रमादः । कषायः क्रोधादिः । तत्र कषायान्ताः स्थित्यनुभावबन्धहेतवः प्रकृतिप्रदेशबन्धहेतुर्योग इति विभागः । बन्धश्चतुर्विध इत्युक्तं प्रकृतिस्थित्यनुभावप्रदेशास्तु तद्विधय इति यथा निम्बगुडादेस्तिक्तत्वमधुरत्वादिस्वभावः एवमावरणीयस्य ज्ञानदर्शनावरणत्वसादित्यप्रभोच्छेदकाम्भोधरवत् प्रदीपप्रभातिरोधायककुम्भवच्च सदसद्देदीयस्य सुखदुःखोत्पादकत्वमसिधारामधुलेहनवहर्शनमोहनीयस्य तन्त्रार्थाश्रद्धानकारित्वं दुर्जनसङ्गवच्चारित्वे मोहनीयस्यासंयमहेतुत्वं मद्यमद्वदायुषो देहबन्धकर्तृत्वं जलवत् नाम्नो विचित्रनामकारित्वं चित्तिकवज्ञोत्सोच्चनीचकारित्वं कुम्भकारवद्दानादीनां विघ्ननिदानत्वमन्तरायस्य स्वभावः कोशाध्यक्षवत् । सोऽयं प्रकृतिबन्धोऽष्टविधः द्रव्यकर्मावान्तरभेदमूलप्रकृतिवेदीयः । तथावोचदुभास्वातिवाचकाचार्यः 'आद्यो ज्ञानदर्शनावरणवेदीयमोहनीयायुर्नासगोत्रान्तराय' इति तद्भेदञ्च समग्रहणात् पञ्चनवाष्टाविंशतिचतुर्विंशत्वारिंशद्भिः पञ्चदशभेदा यथाक्रममिति । एतच्च सर्वे विद्यानन्दादिभिर्विदितमिति विस्तरभयाच्च प्रसूयते । यथा अजागोमहिष्यादिक्षीराणांमेतावन्तमनेहसंभाधुयस्वभावादप्रच्युतिस्थितिः तथा ज्ञानावरणादीनां मूलप्रकृतीनामादितस्तिष्ठणामन्तरायस्य च त्रिंशत्सागरोपमकोटिकोद्यः परा स्थितिरित्याद्युक्तं कालदुर्ज्ञानवत् स्वीयस्वभावादप्रच्युतिस्थितिः । यथा अजागोमहिष्यादिक्षीराणां तीव्रमन्दादिभावेन स्वकार्यकारणे सामर्थ्यविशेषोऽनुभावः । तथा कर्मपुद्गलानां कार्यकारणे सामर्थ्यविशेषोऽनुभावः कर्मभावपरिणतपुद्गलस्त्वानामनन्तान्प्रदेशानाम् आत्मप्रदेशानुप्रवेशः प्रदेशबन्धः । आस्रवनिरोधः संवरः येनात्मनि प्रविशत् कर्म प्रतिषिध्यते स युग्मिसमित्यादिः संवरः । संसारकारणाद्योगादात्मनोगोपनं युग्मिः । सा त्रिविधा कायवाङ्मनोनिप्रहेदात् । प्राणियीडापरिहारेण सव्यगयनं समितिः सा द्वैर्ष्याभाषादिभेदात् पञ्चधा । प्रपञ्चितञ्च हेमचन्द्राचार्यैः 'लोकातिवाहिते मार्गे चुम्बिते भास्वदंशुभिः । जन्तुरक्षार्थमालोक्य गतिरौर्ष्यां मतासताम् ॥ आपद्य रागतः सर्वजनीनं मितमावसम् । प्रिया वाचंयमानां सा भाषासमितिरुच्यते ॥ द्विचत्वारिंशता भिच्चादोषैर्नित्यमदूषितम् । सुनिर्यदङ्गमादत्ते सैषणासमितिर्भता ॥ आसनादीनि संवीक्ष्य प्रतिबद्धं च यत्नतः । गृह्णीयाद्भिच्छिमेद्ग्रायेत् सा दानसमितिः

सृता ॥ कफमूलमलप्रायैर्निर्जन्तु जगतीतले । 'यत्नाद्यदुत्सुजेत् साधुः सोत्सुर्गसमितिर्भवेत्' ॥ अत एव, 'आस्रवः स्रोतसो द्वारं संदृणोतीति संवरः' इति निराहुः । तदुक्तमभियुक्तैः 'आस्रवो भवहेतुः स्यात् संवरो मोक्षकारणम् । इतीयमार्हती सृष्टिरन्यदस्याः प्रपञ्चनम्' ॥ अर्जितस्य कर्मणस्तपःप्रभृतिभिर्निर्जरणं निर्जाराख्यं तत्त्वं चिरकालप्रदत्तकषायकलापं पुण्यं सूखदुःखे च देहेन जरयति नाशयति केशोल्लुञ्चनादिकं तप उच्यते । सा निर्जरा द्विविधा यथाकालौपक्रमिकभेदात् तत्र प्रथमा यस्मिन् काले यत् कर्म फलप्रदत्वेनाभिमतं तस्मिन्नेव काले फलदानाद्भवन्ती निर्जरा कामादिपाकजेति च सा गीयते । यत् कर्म तपोबलात् स्वकामनयोदयावलिं प्रवेश्य प्रपद्यते तत् कर्म निर्जरा । यदाह 'संसारवीजभूतानां कर्मणां जराणादिह । निर्जरा सम्मता द्वेषा सकामा कामनिर्जरा ॥ सृता सकामा यमिनामकामा त्वन्यदेहिनामिति' । मिथ्यादर्शनादीनां बन्धहेतूनां निरोधः अभिनवकर्माभावात् निर्जराहेतुसन्निधानेनार्जितस्य कर्मणो निरसनादात्यन्तिककर्ममोक्षणं मोक्षः बन्धहेतुभवहेतुनिर्जराभ्यां कृतस्त्वकर्मविप्रमोक्षणं मोक्ष इति तदमन्तरमूर्ध्वं गच्छत्यालोकानात् यथा हस्तदण्डादिस्त्रिमिप्रेरितं कुलालचक्रमुपरतेऽपि तस्मिन् तद्बलादेवासंस्कारक्षयं भ्रमति तथा भवस्थेनात्मना अपवर्गप्राप्तये बद्धशो यत् कृतं प्रणिधानं सुप्तस्य तदभावेऽपि पूर्वसंस्कारादालोकानं गमनमुपपद्यते यथा वा ऋत्तिकालेपकृतमलावदूष्यं जलेऽधःपतति पुनरपेतमृत्तिकावन्धमूर्ध्वं गच्छति तथा कर्मरहित आत्मा असङ्गत्वादूर्ध्वं गच्छति बन्धच्छेदादेरगण्डवीजवञ्चोर्ध्वगतिस्वभावाच्चाग्निशिखावत् । अन्योन्यं प्रदेशानुप्रवेशे सत्यविभागेनावस्थानं बन्धः परस्परप्राप्तिमालं सङ्गः । तदुक्तं 'पूर्वं प्रयोगादसङ्गत्वाद्बन्धच्छेदास्य गतिपरिणामाच्चाविरुद्धं कुलालचक्रवद्व्यपगतलेपालावुदेरगण्डवीजवदग्निशिखावच्चेति' । अतएव पठन्ति 'गत्वागत्वा निवर्त्तन्ते चन्द्रसूर्यादयो यहाः । अद्यापि न निवर्त्तन्ते त्वालोकान्काशाशमागता' इति ॥ अन्ये तु गतसमस्तक्लेशतद्वासनस्थानावरणज्ञानस्य सुखैकतानस्यात्मन उपरिदेशावस्थानं सुक्तिरित्यास्थिपत । एवमुक्तानि सुखदुःखसाधनाभ्यां पुण्यपापाभ्यां संहितानि नव पदार्थान् केचनाङ्गीचक्रुः । तदुक्तं सिद्धान्ते 'जीवाजीवौ पुण्यपापयुतावास्रवः संवरो निर्जरणं बन्धो